

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1

Instructional Model for Psychomotor Domain Based on skill Components with Practicing Skill Package on Business Transaction Analysis Affecting Learning Achievement and Practicing Skill of First Year Students in High Vocational Diploma through.

ภัทรพร ลิ้มเจริญ^{1*}, วิภาฤดี วิภาวิน² และชวนพิศ ชุมคง³

Paddtharaporn Limjarean^{1*}, Viparuedee Vipavun² and Chuanpit Chumkhong³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Master student, Master of Education Program, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University.

³ ดร., สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Ph.D., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University.

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ Assistant Professor Ph.D., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University.

*Corresponding author, E-mail: poogunptrp@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะเรื่องการวิเคราะห์รายการค้า 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า 3) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิจิตรศิลป์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนนักเรียน 14 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ 2 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

20 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ 18 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบทักษะปฏิบัติ, ทักษะปฏิบัติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The purposes of this were 1) to compare practical skill the first-year vocation students using Instructional model for psychomotor domain based on skill components with practicing skill package on business transaction analysis affecting learning achievement and practicing Skill 2) compare to learning achievement the first-year vocation students using Instructional model for psychomotor domain based on skill components with practicing skill package on business transaction analysis affecting learning achievement and practicing skill 3) study the satisfaction of first-year vocation students using Instructional model for psychomotor domain based on skill components with practicing skill package on business transaction analysis affecting learning achievement and practicing skill a sample was a first-years vocational college district nakhon si thammarat province in the second semester of academic year 2021. research Instrument consisted of 1) 6 lesson plans 2) practice test with 2 question 3) achievement test with 20 questions, and 4) the questionnaires examining of students satisfaction with 18 questions. The statistics used include of means ($\bar{X}$), standard deviation (S.D) and t-test.

The research finding were that 1) The practical skill the first-years vocation using Instructional model for psychomotor domain based on skill components with practicing skill package on business transaction analysis affecting learning achievement and practicing skill after learning was higher than before learning with the statistical significance at.01. 2) The learning achievement of the first-years vocation using instructional model for

psychomotor domain based on skill components with practicing skill package on business transaction analysis affecting learning achievement and practicing skill after Learning was higher than before learning with the statistical significance at.01. 3) The satisfaction of the first-years vocation using Instructional model for psychomotor domain based on skill components with practicing skill package on business transaction analysis affecting learning achievement and practicing skill were at high level.

Keywords: Practical skill instruction Model, Skill Practical, Learning Achievement

บทนำ

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การศึกษามีความสำคัญที่ต้องเน้นทั้งความรู้ กระบวนการเรียนรู้ คุณธรรม จะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของกระบวนการคิด การจัดการ การฝึกทักษะการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเผชิญสถานการณ์ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผสมผสานสาระความรู้ต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2542) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นี้เองทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้น และการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญก็เป็นประเด็นสำคัญ ประเด็นหนึ่งในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (วิภากรณ์ ภู่วฒนกุล, 2543)

ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาบัญชีของผู้เรียนส่วนใหญ่เกิดจาก การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวิเคราะห์รายการค้า ซึ่งจะให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในการเรียนวิชาบัญชีอื่น ๆ ซึ่งทุกวิชาในการเรียนการสอนบัญชี จะมีเรื่องของการวิเคราะห์รายการค้าทั้งหมด หากผู้เรียนไม่เข้าใจเรื่องของการวิเคราะห์รายการค้าอาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย และมีความรู้สึกไม่อยากเรียนเกิดขึ้นได้ ซึ่งปัญหาอาจมีดังนี้ ปัญหาเรื่องวิธีการสอน เป็นปัญหาที่ผู้สอนมักพบอยู่เสมอ เพราะว่าผู้สอนส่วนใหญ่ยังคงยึดรูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบเดิม คือการบรรยาย โดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลางมากกว่าการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ๆ การเรียนการสอนด้วยวิธีการนี้เป็นการสอนที่มักจะขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และขาดความสนใจแล้ว ยังเป็นการปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนอีกด้วย ปัญหาด้านการเรียนการสอน เพราะวิชาบางวิชาเนื้อหาหนัก และในบางวิชามีเนื้อหาที่เป็นนามธรรมยากแก่การเข้าใจ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำเทคนิคนวัตกรรมการเรียนรู้และการเรียนรู้ต่าง ๆ มาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอน ปัญหาด้านการวัดและการ

ประเมินผล ถ้าหากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำ ผู้สอนสามารถนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามา สอดแทรกในการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น หรือในทางกลับกันผู้สอน สามารถใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียน การสอนให้ดียิ่งขึ้น ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน เพราะบางพื้นที่ที่มีสื่อการเรียนการสอนที่มี ปริมาณในจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ ดังนั้นเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา รายวิชาได้ง่ายขึ้น ผู้สอนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนา หรือคิดค้นหา นวัตกรรม เพื่อเป็นการเพิ่มเทคนิค วิธีการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ (สุดใจ ปลื้มจิตร, 2557) , (อุมพร คาคาการณ์ไกล, 2558)

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะ ประกอบด้วย 5 ขั้น ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ รูปแบบการเรียน การสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสม ในการเรียน วิชาบัญชีเบื้องต้น เพราะการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น หรือ วิชาบัญชีทุกหมวด จะเน้นการลงมือปฏิบัติ มากกว่าการเรียนการสอนโดยใช้ความจำ เพราะหากผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติผู้เรียนจะไม่มี ความเข้าใจใน การเรียนการสอนเนื่องจากหลักการทางบัญชีมีเยอะ และแยกเป็นหลายประเภท หากผู้เรียนได้เรียนรู้จาก การที่ผู้สอนได้ให้ความรู้โดยขาดการปฏิบัติผู้เรียนจะไม่มี ความเข้าใจ ซึ่งหากขาดความเข้าใจในวิชา บัญชี เบื้องต้น แล้วจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในรายวิชาบัญชี อื่น ๆ เพราะวิชาบัญชีเบื้องต้น ถือเป็นวิชาแรกใน การเรียนการสอน สาขา การบัญชี ดังนั้นผู้สอนจึงเห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตาม องค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึก เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งการเน้นปฏิบัติบ่อย ๆ จะทำให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถคิดวิเคราะห์รายการค้าได้อย่างถูกต้องและแม่นยำตามหลักการบัญชี และชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ครูสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และมีลักษณะเป็นกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกฝน ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและแม่นยำซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ควรมีกิจกรรมที่มีหลายรูปแบบ มีความหลากหลาย และมีปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนไปสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการ เรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ และสามารถนำ ประสพการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ถวัลย์ มาศจรัส, 2550)

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากระบวนการเรียนรู้และทักษะการวิเคราะห์รายการค้า การบันทึก รายการค้าในสมุดรายวันทั่วไป โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะ ร่วมกับชุดฝึกทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะกระบวนการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไป ได้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ จนเกิดความความเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์รายการค้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะ

ก. ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดของรูปแบบ

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะ ทิศนา ขัมมณี (2563) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น

ข. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

รูปแบบนี้มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก

ค. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปกติก ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็น ส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้ว ผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ง. ผลที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ

ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ

แนวคิดของของชุดฝึกทักษะ

ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์

ธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike, 1814-1949; อ้างอิงจาก ประสาท อิศรปริดา, 2547) เป็นนักการศึกษาและนักจิตวิทยาชาวอเมริกันเป็นผู้ให้กำเนิดทฤษฎีและกฎการเรียนรู้มีชื่อว่า “ทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยง” ธอร์นไดค์ถือว่า การเรียนรู้คือการแก้ปัญหาและการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ก็ต้องให้ปัญหาแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหา

ธอร์นไดค์ ได้เสนอกฎแห่งการเรียนรู้ (Laws of Learning) ที่สำคัญ 3 กฎ คือ

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) กล่าวว่า เมื่อการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับอาการตอบสนองนำความพอใจมาให้การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับอาการตอบสนองก็จะแน่นแฟ้นขึ้น ถ้าความสัมพันธ์นี้นำความรำคาญใจมาให้ความสัมพันธ์นี้ ก็จะคลายความแน่นแฟ้นลง หรืออาจจะกล่าวได้ว่า ถ้าจะให้ผู้เรียนรู้อะไรจะต้องมีรางวัลให้ (รางวัลไม่ได้หมายถึงสิ่งของแต่อย่างใด แต่วางใจว่าทุกอย่างที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกพอใจ เช่น การให้คำชมเชย เป็นต้น) เมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา ถ้าจะให้พฤติกรรมบางอย่างหายไปเมื่อผู้เรียนแสดงพฤติกรรมนั้นออกมาจะต้องมีการทำโทษ เมื่อธอร์นไดค์ประกาศกฎแห่งผลออกมาเช่นนี้ผู้พยายามทดลองเพิ่มเติมและมีผู้โต้แย้งกันเป็นอันมาก ต่อมาธอร์นไดค์พบว่าการทำโทษมิได้ทำให้การเชื่อมโยงคลายลง

ในที่สุดก็สรุปว่า ถ้าการทำโทษมีผลอยู่บ้างก็ไม่ได้ทำให้การเชื่อมโยงอันเก่าคลายลง แต่จะเป็นการบังคับให้ผู้เรียนพยายามลองแสดงอาการตอบสนองอย่างอื่นในที่สุดธอร์นไดค์จึงล้มเลิกกฎแห่งผลที่เกี่ยวกับการลงโทษ แต่ยังคงเหลือกฎแห่งผลในด้านการให้รางวัลไว้ว่ารางวัลเท่านั้นที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

2. กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคงระหว่างการเรียนรู้และการตอบสนองที่ถูกต้องย่อมนำมาซึ่งความสมบูรณ์

3. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) ธอร์นไดค์ตั้งกฎแห่งความพร้อมนี้เพื่อเสริมกฎแห่งผล และได้อธิบายไว้ในรูปของการเตรียมตัว และการเตรียมพร้อม ในการที่จะตอบสนองกิจกรรมที่ตามมา หลังจากการที่มีการเตรียมตัวพร้อมแล้ว หรือถ้ามนุษย์พร้อมที่จะเรียนรู้อะไรบางอย่างได้พร้อมที่จะแสดง พฤติกรรมบางอย่างที่จำเป็นสำหรับขบวนการการเรียนรู้ นั้น เช่น จะต้องมึร่างกายที่สูงพอ แข็งแรงและอยู่ในสภาวะจิตใจที่เหมาะสม ผู้เรียนจะแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมอะไรออกมา นั้น ธอร์นไดค์ ให้หลักไว้ 3 ข้อ คือ

- 1) เมื่อหน่วยของการกระทำพร้อมที่จะแสดงออกมา ถ้าผู้กระทำทำด้วยความสบายหรือพอใจไม่มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงการกระทำ นี้ได้
- 2) ถ้าหน่วยของการกระทำพร้อมที่จะแสดงออกแต่ไม่ได้แสดง จะทำให้เกิดความไม่สบายใจ
- 3) ถ้าหน่วยของการกระทำยังไม่พร้อมที่จะแสดงออกแต่จำเป็นต้องแสดงออก การแสดงออกนั้น ๆ กระทำไปด้วยความไม่สบายใจ ไม่พอใจเช่นกัน ถึงแม้ว่าธอร์นไดค์ได้ปรับปรุงแก้ไขและขยายแนวความคิดของเขาอยู่ตลอดเวลา ทำให้กฎแห่งความพร้อมและกฎแห่งการฝึกหัดหย่อนความสำคัญไป ยังคงเหลือเพียงกฎแห่งผลที่เป็นที่ยอมรับกันอยู่ แต่ในกฎนี้ก็เหลือเพียงด้านของรางวัลที่มีผลต่อการเรียนรู้ ส่วนด้านการลงโทษกับการเรียนรู้นั้นถูกตัดทิ้งไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร คือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิจิตรศิลป์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 2 ห้อง จำนวนนักเรียน 28 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิจิตรศิลป์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 14 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แบบแผนการวิจัยเป็นวิจัยกึ่งทดลอง (True Experimental Design) มีการดำเนินการวิจัย แบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว โดยดำเนินการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Post test Design) การวิจัยทางการศึกษา (2564) เครื่องมือในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ก่อนเรียน 20 ข้อ หลังเรียน 20 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ เป็นแบบทดสอบอัตนัย เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า วิชาการบัญชีเบื้องต้น จำนวน 2 ฉบับ ก่อนเรียน 1 ฉบับ หลังเรียน 1 ฉบับ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า โดยเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ การเก็บ

รวบรวมนข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1) ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์รายการคำ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ เรื่อง การวิเคราะห์รายการคำ จำนวน 1 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที 2) ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ 3) ดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการคำ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 แผน 12 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 4) ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวิเคราะห์รายการคำ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ เรื่อง การวิเคราะห์รายการคำ จำนวน 1 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที 5) สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการคำ นำคะแนนที่ได้ทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการคำ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน

	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	14	5.21	.802	13.638**	.000
หลังเรียน	14	8.75	.672		

จากตารางที่ 1 แสดงว่าทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่อง “การวิเคราะห์รายการคำ” หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 5.21, S.D. = .802) หลังเรียน ($\bar{X}$ = 8.75, S.D. = .672)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ ร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ก่อนเรียนและหลังเรียน

	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	14	11.50	1.286	12.343**	.000
หลังเรียน	14	15.93	.829		

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะเรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้า” หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.50$, S.D. = 1.286) หลังเรียน ($\bar{X} = 15.93$, S.D. = .829)

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านสาระการเรียนรู้	4.27	0.10	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.34	0.11	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	4.36	0.09	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.40	0.05	มาก
รวม	4.34	0.03	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงว่าความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า อยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจ ด้านสาระการเรียนรู้ โดยเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.27 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.10 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก, ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.34 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.11 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก, ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.36 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.09 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก, ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.40 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

เท่ากับ 0.05 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และคะแนนรวมทั้งหมดโดยเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.34 คะแนน และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.03

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า” พบว่า 1) ทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า อยู่ในระดับมาก

การวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะปฏิบัติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะย่อย ๆ โดยการทำชุดฝึกทักษะจนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง สามารถพัฒนาทักษะความจำที่มีผลต่อสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของได้ และจึงมาเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะที่สมบูรณ์ ดังเช่นรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบทักษะในขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย และขั้นที่ 5 ขั้นผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย สอดคล้องกับ ธอร์นไดค์ (Edward L. Thorndike, อ้างอิงจาก ประสาท อิศรปริดา, 2547) กฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคงระหว่างการเชื่อมโยงและการตอบสนองที่ถูกต้องย่อมนำมาซึ่งความสมบูรณ์ และสอดคล้องกับ ส.วาสนา ประวาพฤกษ์ (2537) ได้ให้ความหมายของ ทักษะว่า เป็นความชำนาญวิชาทักษะหรือเนื้อหาที่เป็นทักษะ หมายถึง วิชาที่ต้องสอนให้เกิดความชำนาญสามารถนำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ว่องไว ไม่ผิดพลาดวิชาเหล่านี้เปรียบเสมือนเครื่องมือ เครื่องใช้ ที่จะต้องฝึกใช้ให้เกิดความชำนาญ จึงจะสามารถใช้เครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้ได้ดีมีประสิทธิภาพ ความชำนาญจะเกิดขึ้นได้ต้องฝึกปฏิบัติบ่อย ๆ และทำมาก

ๆ ก็จะทำให้เกิดความชำนาญเกิดทักษะขึ้น ทำนองเดียวกันวิชาทักษะหรือเนื้อหาที่ประสงค์จะให้เกิดทักษะก็จะต้องใช้วิธีสอน โดยฝึกให้ผู้เรียนทำมาก ๆ ทำบ่อย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันท์ ศรีสุวรรณ (2547) การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี จำนวน 10 คน พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน (16.0) สูงกว่าก่อนเรียน (9.3) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา กลิ่นโกมุต (2550) การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า ในวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนระยองพาณิชยการ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียน (ร้อยละ 16.00) สูงกว่าก่อนเรียน (ร้อยละ 9.30)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น มีองค์ประกอบที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนมีการนำเสนอเนื้อหาที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีการให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติชุดฝึกทักษะบ่อย ๆ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติชุดฝึกทักษะด้วยตนเองได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ สอดคล้องกับ ทิศนา ขัมมณี (2563) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะปฏิบัติไว้ว่า ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและรวดเร็วขึ้น รูปแบบนี้มีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก โดยจะมีกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ตามองค์ประกอบของทักษะ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ สอดคล้องกับ ถวัลย์ มาศจรัส (2550) ไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ครูสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และมีลักษณะเป็นกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกฝน ฝึกปฏิบัติจนเกิดความชำนาญและแม่นยำซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ควรมีกิจกรรมที่มีหลายรูปแบบ มีความหลากหลาย และมีปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนไปสู่การสรุปความคิด รวบรวมและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ และสามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ศิรินิล (2558) ที่ศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 จากการเรียนด้วยแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคนิคจับคู่ร่วมคิด เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าและสมุดรายวันทั่วไปวิชาการบัญชีเบื้องต้น ระหว่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่

ใช้ทดลองสอนในครั้งนี้ เป็นแผนการจัดการเรียนที่มีคุณภาพ ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบโดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนธรรมชาติของการเรียนบัญชี

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ระดับชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียน เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติตามองค์ประกอบของทักษะร่วมกับชุดฝึกทักษะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติ มีการให้เทคนิควิธีการปฏิบัติที่ช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติงานได้ง่ายขึ้น ใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ กชกร เป้าสุวรรณ (2550) ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ควรจะเป็นไปตามความต้องการเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจแต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกลึกฝังใจก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรรยา ศิรินิล (2559) ได้ศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคนิคจับคู่ร่วมคิด ปรากฏว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.13 โดยมีรายละเอียดดังนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ในระดับมากที่สุด และมากทุกรายการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาหลักการ เทคนิควิธีการที่จะเพิ่มให้กับนักศึกษาในชั้นที่ 4 ขึ้นให้เทคนิควิธีการ เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ
2. ในการจัดการเรียนการสอนตามองค์ประกอบของทักษะ มีข้อควรระมัดระวังคือ ขั้นตอนที่ 3 ขึ้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย และขั้นที่ 5 ขึ้นผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามองค์ประกอบของทักษะ กับเอกสารประกอบการเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. เปรียบเทียบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามองค์ประกอบของทักษะกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของซิมส์ชัน, รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของเดฟ ไปใช้ทดลองจัดกิจกรรมการสอนในหน่วยอื่นหรือวิชาอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กชกร เป้าสุวรรณ. (2550). ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยและพัฒนา.
- จรรยา คีรีนิล. (2559). การพัฒนาแนวทางการให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยใช้เทคนิคจับคู่ร่วมคิด เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า และสมุดรายวันทั่วไป วิชาการบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). นวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ทศนา แคมมณี. (2557). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันท์ ศรีสุวรรณ. (2547). การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า. กรุงเทพฯ : โรงเรียนวิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี.
- นิตยา กลิ่นโกมุต. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การวิเคราะห์รายการค้าในวิชาบัญชีเบื้องต้น 1 โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติ. ระยอง : โรงเรียนระยองพาณิชยการ.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2547). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- วิภาภรณ์ ภูวัฒนกุล. (2543). ใครคือผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่แท้จริง. วารสารวิชาการ, 3(5), 33.
- สุดใจ ปลื้มจิตร. (2557). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ วิชาการบัญชีต้นทุน เรื่องต้นทุนการผลิตสำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี. พิษณุพนธ์สาร, 10(1), 3
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2542). ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ส. วาสนา ประवालพฤษ. (2537). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- อุมาพร คาคาร์ณไกล. (2558). การออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานและองค์ประกอบที่มีประสิทธิภาพของการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย, 35(1), 1-31.